

PLANNING FOR THE DEVELOPMENT AND
RECONSTRUCTION OF IRAQI KURDISTAN*
(ABSTRACT)

PAPER PRESENTED TO THE INTERNATIONAL CONFERENCE ON
THE RECONSTRUCTION AND DEVELOPMENT OF KURDISTAN

by Jamal Fuad, KNC

This paper presents a brief account of the destruction of Iraqi Kurdistan, carried out by the successive regimes in Baghdad. It describes continuous attempts of the Baathist regime to destroying the basis of Kurdish economy, i.e., the agricultural sector. The paper outlines steps that would facilitate an orderly and effective reconstruction effort, through: **gathering information, preparation of projects**, and assigning a panel of expertise, both on local and international levels, to prepare specific projects. This methodology would encourage interested governments and international agencies to contribute towards the reconstruction effort.

The paper also emphasizes the necessity of paying particular attention to safeguarding our **natural resource**, to preserve our land and water endowment, and to manage these resources prudently. Additionally the **industrial sector** would be strengthened to provide for employment to the Kurdish masses and to supplement the agricultural sector in enhancing the economic strength of the Kurdish Region.

To strengthen the Kurdish economy, the paper suggests establishment of a **KURDISH NATIONAL BANK**. However until such time that the Bank becomes operational, specific European and American banks would be earmarked for depositing international funds allocated for reconstruction works.

Other important points referred to in the paper addresses the fact that **Kurdistan is land locked**, and that it is necessary a permanent solution is found for this dilemma, through international support. The Kurdish economy cannot thrive on uncertainties on movements of expertise and material through our frontiers. On the other hand our neighbors can gain much from the economic activities to be carried out in Kurdistan.

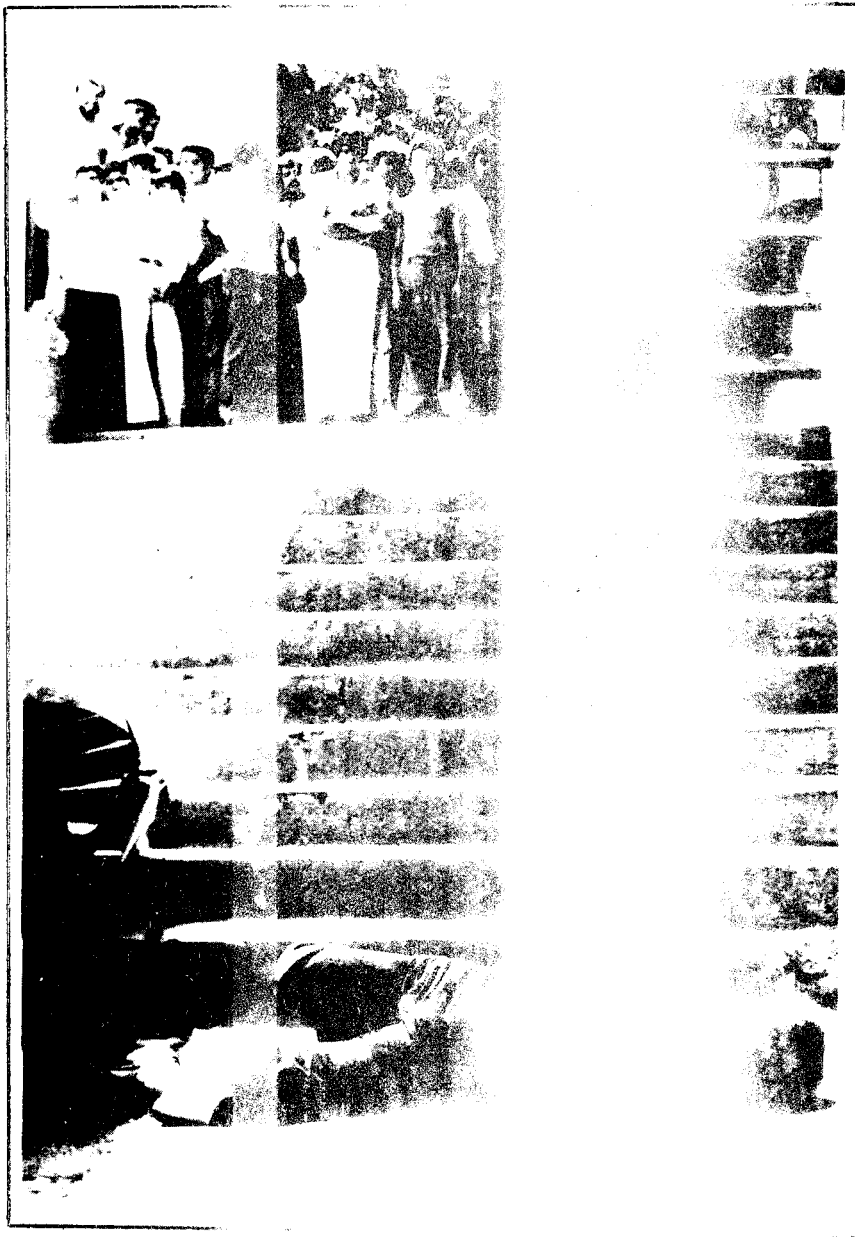
Furthermore the paper emphasizes strongly that the reconstruction of the Iraqi Kurdistan (Southern Kurdistan) should by no means be carried out at the expense of our brethren living in other parts of Kurdistan.

* *Paper presented to the National Conference on the Reconstruction of Iraqi Kurdistan, held in Zest, September 4-6, 1992.*

INFORM

TURKI

Prijs: 50 ct.

Uitgave: GASTARBEIDWINKEL DEN

1952

EEN NIEUWE STAATSGREEP IN TURKIJE

Op 12 september nam de laatste legereenheden de macht over. Het parlement en de regering, alle politieke partijen werden opgeheven, vastgesteld door de vijf militairen en de veldcommandanten.

De vijf generaals van Turkije

loofd, dat in Turkije "de" de steun te krijgen van de staatsradio en -televisie de indruk, alsof er alleen

Maar de werkelijkheid meer wat gebeurt er allemaal, martelingen. Terwijl de en de linkse bevolking zich laten terugkeren van "de r

Volgens officiëel be 20.000 arrestaties verricht gevoegd bij de al 50.000 ge 13.000 mensen in Turkije 20 mensen door martelprakt sinds maanden geen bericht 20 vermoord aangetroffen 119 doodvonnissen uitgespr

generaals, in Turkije onhuis gestuurd, alle enkele leiders van gearresteerd. Linkse en werden verboden,

perscensuur ingevoerd.

Meteen diezelfde dag

werden de generaals hu

te rechtvaardigen. De

ste jaren waren er in

te regelmatig schietpar

waarbij inmiddels dui

en turken zijn omgekomen

ste tijd werden er per

gemiddeld 20 tot 25 men

getood. Aan deze "bur

slag" zouden de generaals

sinde willen maken.

de generaals hebben be

belofte hoopten ze

de bevolking. En de

rekenen ook voortdurend

in Turkije.

leven weer wat rustiger

en razzia's, doodvonnis

ten eerst onveilig maak

verdedigen, is na het

mannen op alles wat lin

is. Op 12 september ruim

om de 50.000. Samen

er momenteel rond de

er bekend zijn er al

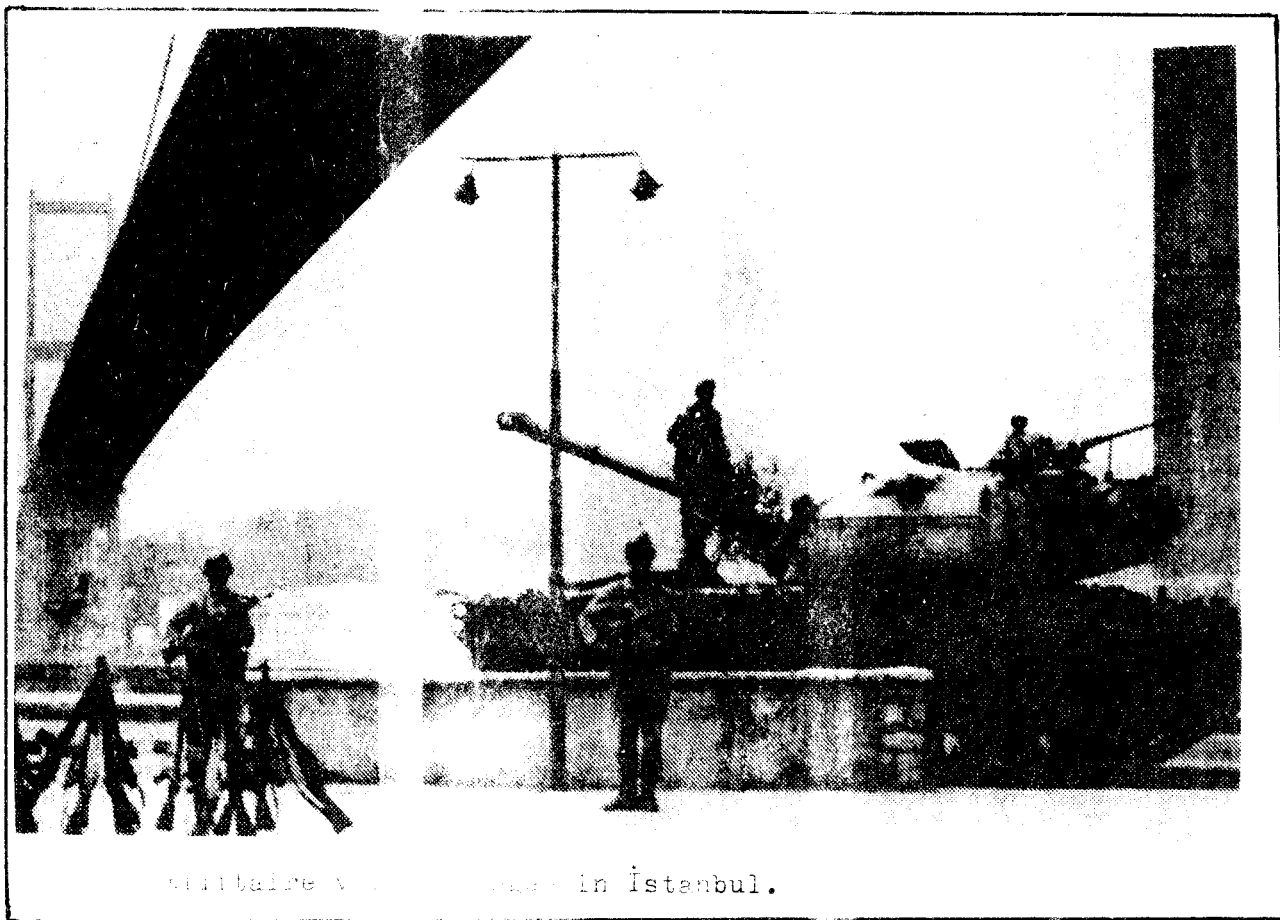
onderden mensen is al

staten zijn er al ongeve

er zijn in korte tijd

zijn uitgevoerd.

Met één persoonskaart voor de generaalgente de periode van voor- arrest van de dier. Het is tot 90 dagen. Zonder voorgeleid te zijn voor de officier van justitie. De familie van de ge-arresteerde, maar niet overgeleverd aan de politie. Het is niet mogelijk om nog niet ge-arresteerd te zijn is er een konvalescentie van de activiteiten tegen de junta. Maar zichzelf maar met een "anti-turk" in het buitenland moet controleren. De bevoegdheid hiervoor is informatie over de situatie van Turkije, zoals die wettelijk in de naam stoppen. Ook is het streng verboden informatie

Militaire vertoning op een balkon in Istanbul.

naar het buitenland. Het is niet mogelijk om te worden ge-arresteerd. De regering heeft een wetje een verandering aangebracht in de militaire wetgeving van de Staat. Vóór die datum waren de militairen niet verantwoordelijk aan de regering, maar nu alleen maar de staf van het leger. Ook hebben die kommandanten voortaan het personeel in de militaire dienst te ontslaan. De militairen moeten sneller te werken aan. Juridische verdediging wordt bijna onmogelijk. Het is nu de macht over en meer in militaire handen. Het is nu een militaire diktatuur in Turkije.

Direkt na de staatsgreep van 12 september waren de reakties in de westelijke wereld allerminst afwijzend. Al twee uur vóórdat de staatsgreep gepleegd werd, was het bericht van "een staatsgreep in Turkije" in de Verenigde Staten op de teleks gezet. In brede kringen in Europa vonden de generaals veel begrip. Alsof het die kringen om het welzijn van Turkije ging! Het enorme economiese hulpprogramma dat voor Turkije al geruime tijd op til stond zou eindelijk doorgang kunnen vinden, een programma dat de economiese structuur van Turkije zou modelleren naar het model van de I.M.F., het model van de Amerikaanse en westeuropese belangen. Geen enkel land heeft de kontakten met Turkije ook maar ter diskussie willen stellen. Het zijn dan ook juist deze buitenlandse belangen die door de militaire diktatuur moeten worden verdedigd.

Door het optreden van de generaals is het werk van de turkse fascistten ook tot zwijgen gebracht. De leider van de fascistiese Partij van Nationalisitiese Aktie, Alpaslan Türkeş is geïnterneerd, de kleine fascistiese vakbond M.İ.S.K. en het fascistiese dagblad Hergün zijn verboden, en ook fascistiese militanten worden aangepakt. Maar dit alles dient alleen maar als afleidingsmiddel, zodat het lijkt, alsof de militairen zowel tegen links als tegen recht optreden. Maar de fascistten hoeven niets meer te doen. Hun werk wordt door de militairen uitgevoerd. De dagbladen Aydınlık en het populaire Demokrat werden verboden. De grote vakbond D.İ.S.K., die zich breed maatschappelijk opstelde, werd direkt verboden. De hele vakbondstop werd opgepakt en gemarteld. Door het verbieden van alle politieke partijen was elke linkse organisatie bij voorbaat al illegaal. De radikale linkse verzetsorganisaties worden als "ekstremisties" en zelfs "terroristies" bestempeld om zo een legitimatie te hebben om deze groeperingen hard aan te kunnen pakken. Regelmatig tonen televisie en kranten beelden van een groep arrestanten van linkse bewegingen. De grote afwezigen hierbij zijn de fascistten die honderden en honderden mensen gedood hebben.

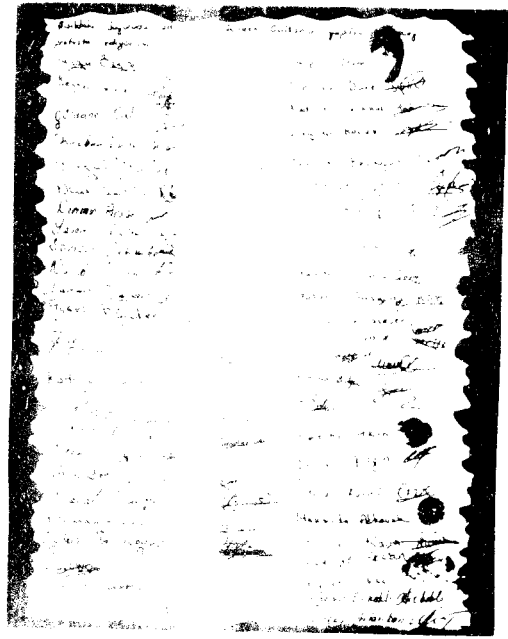
Martelingen bij went

In de Sağmaçlar... vrouwen zich met... Ministerie van de... de militaire leid... bestuur zitten, e... dacht gevestigd... klaring staat: "E... werd op 21 januar... onze cel overgepl... werd drie en een... lang in verschil... gemarteld: Van, T... Dyarbakır, Ankara... den haar voeten m... jes opengesned... zout water gehoud... moest ze de hele... zout staan. Op ha... werden sigarett... en haar vagina... mesjes opengesne... ze verkracht. In... psychiatrische in... melijke en geest... kenten is te ond... onze gevangenis... het gerechtshof h... protesteren teg... plaatsvinden." (1)

Zwangere vrouw god

In de beruchte... die bij de gevange...

... Ministerie van... de staal van... internationale... bij haar maan... de ver-

... in een... deze licha... schriftelijke be... zijn door... van... vrouwen... overal

... Öndü Durmuş... zonder

opgaaf van redenen vastgehouden en gemarteld. Döndü heeft haar kind in de cel ter wereld moeten brengen, omdat haar verzoeken om naar een ziekenhuis overgebracht te worden, werden afgewezen. Met behulp van vrouwelijke medegevangenen kwam het kind ter wereld. Pas 4 uur later werden Döndü en haar kindje door protesten van de andere vrouwen naar een ziekenhuis gebracht. De arts in het ziekenhuis noemde als oorzaak voor de te vroege geboorte, de martelingen door elektro-shocks. Het kindje is enkele dagen later gestorven ten gevolge van ondervoeding, het woog bij de geboorte slechts drie pond. Ondanks ernstige verwondingen aan haar onderlichaam werd Döndü daarna weer naar de militaire gevangenis overgebracht. Pas na een krachtig protest van de arts werd ze weer naar het ziekenhuis gebracht.

Een schoolmeisje dat deelgenomen had aan protestakties tegen de massaslachting van Kahraman Maraş (eind december 1978) werd gearresteerd en met 38 anderen in de militaire gevangenis van Ankara in één cel opgesloten. Ze had tuberculose. Ze kreeg daartegen een aspirientje !
(Demokrat 27 januari 1980)

De macht van een grootgrondbezitter.

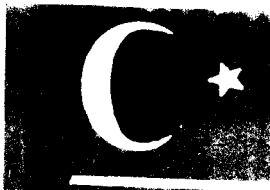
Op 22 januari 1980 werden in Siverek, een stadje in Zuid-oost Turkije, 700 mensen gearresteerd en met militaire vrachtwagens naar een onbekende plaats afgevoerd. Mahmut Uzun, die met zijn gezin 15 dagen vastgehouden was, vertelde, dat ze na de arrestatie naar de stad Urfa werden gebracht en in de sporthal van het garnizoen daar werden opgesloten. De 700 gearresteerden moesten zich in een rij tegenover de AP-parlementariër en plaatselijke grootgrondbezitter Celal Bucak (die zijn grondbezit zodanig "verdedigde" dat er al meer dan 100 doden waren gevallen)^{opstellen}. 20 mensen met dezelfde achternaam zijn meteen vrijgelaten. Samen met politieofficieren werden door gemaskerde mannen van Bucaks privé-knokploeg 95 mensen afgezonderd en met onbekende bestemming afgevoerd. Tot op heden ontbreekt elk spoor van hen. Mahmut vertelde ook nog, dat de overigen, van wie er velen nog steeds in de sporthal vastzitten, regelmatig aan dagenlange martelingen blootgesteld worden, zoals het met scheermesjes opensnijden van de voetzolen en ze daarna met water openhouden.

In april 1977 gaf Amnesty International een kleine brochure over de martelingen op politieke gevangenen in Turkije van de regering uit. Het verspreiden van deze brochure was strafbaar en de zaak werd vroeger van 1975 tot 1976 behandeld door de Turkse rechtbanken.

Vanaf het najaar 1976 tot mei 1977 de verspreiding van deze brochure werd strafbaar. In Turkije werden, wat betreft de bloedschikking, de martelingen op politieke gevangenen sterker werden, wat betreft de bloedschikking, werd de zaak van de bloedschikking behandeld, dat er op breed scala en systematisch.

In januari 1981 maakte Amnesty International een rapport over de martelingen op politieke gevangenen in Turkije. Het rapport werd verspreid en werd in Turkije verboden. Het rapport werd verspreid en werd in Turkije verboden. Het rapport werd verspreid en werd in Turkije verboden.

In januari 1981 maakte Amnesty International een rapport over de martelingen op politieke gevangenen in Turkije. Het rapport werd verspreid en werd in Turkije verboden. Het rapport werd verspreid en werd in Turkije verboden. Het rapport werd verspreid en werd in Turkije verboden.

TORTURE IN TURKEY

The methods of torture most commonly used are: beating of the soles of the feet, electric shocks, burning with cigarettes, violent assaults on all parts of the body and the insertion of police truncheons into the anus or vagina.

De rapporten die rappers verspreiden in Turkije.

In Turkije werden de martelingen op politieke gevangenen sterker werden, wat betreft de bloedschikking, werd de zaak van de bloedschikking behandeld, dat er op breed scala en systematisch.

In Turkije werden de martelingen op politieke gevangenen sterker werden, wat betreft de bloedschikking, werd de zaak van de bloedschikking behandeld, dat er op breed scala en systematisch.

In Turkije werden de martelingen op politieke gevangenen sterker werden, wat betreft de bloedschikking, werd de zaak van de bloedschikking behandeld, dat er op breed scala en systematisch.

In Turkije werden de martelingen op politieke gevangenen sterker werden, wat betreft de bloedschikking, werd de zaak van de bloedschikking behandeld, dat er op breed scala en systematisch.

In Turkije werden de martelingen op politieke gevangenen sterker werden, wat betreft de bloedschikking, werd de zaak van de bloedschikking behandeld, dat er op breed scala en systematisch.

In Turkije werden de martelingen op politieke gevangenen sterker werden, wat betreft de bloedschikking, werd de zaak van de bloedschikking behandeld, dat er op breed scala en systematisch.

In Turkije werden de martelingen op politieke gevangenen sterker werden, wat betreft de bloedschikking, werd de zaak van de bloedschikking behandeld, dat er op breed scala en systematisch.

MARTELINGEN, feiten, namen.

Zeki Yumurtaci werd twee dagen na de staatsgreep opgepakt. Op 18 september werd hij naar de wijk Avciilar (in İstanbul) gebracht en met kogels doorzeefd.

Op 24 september werd İrfan Celik opgehangen in de militaire gevangenis Davutpaşa in İstanbul. Vóór zijn dood was hij geen misdadiger.

Ook op 24 september lekte uit, dat in de Sultanahmet-gevangenis van İstanbul drie gevangenen van wie de naam niet kon worden achterhaald, vermoord zijn.

Op 2 oktober werd Ahmet Feyzioğlu vanaf de vijfde verdieping van het hoofdburo van politie van Bursa uit het raam gegooid. Hij was advocaat bij het plaatselijke buro van de mijnwerkersvakbond Kadın-İş.

Op 26 september werd in de gevangenis van İzmit de gevangene Şadan Gazeteci door het bewakingspersoneel van de gevangenis aangevallen en vermoord. Naar de directeur en het personeel is een gerechtelijk onderzoek begonnen.

Op 18 september werd bekend, dat de 21-jarige Ahmet Karlangaç aan een hersenbloeding is gestorven.

Op 16 september werd een student van de İstanbul Teknik Üniversitesi, die op 12 september opgepakt was, in het lijkenhuis aangetroffen.

Op 10 november werd de uitgever İlhan Erdoğdu, die samen met zijn broer Muzaffer Erdoğdu naar de gevangenis werd gebracht onderweg in een militaire auto door slagen met een geweerkolf gedood.

Het aantal mensen dat in Turkije doorgemarteld wordt blijft stijgen.

VERVOLGING VAN DE D.İ.S.K.

Al snel na de militaire coup werd de linkse vakbond DİSK verboden. Honderden vakbondsmensen werden opgepakt en één voor één voorgeleid voor verhoor over activiteiten waar ze met terugwerkende kracht voor gestraft zouden kunnen worden.

Om verdere informatie te kunnen krijgen, maar ook om actieve vakbondsfunctionarissen voorgoed met het vakbondswerk te laten stoppen werden deze mensen aan martelingen blootgesteld.

Bekende personen en topmensen, maar ook jongere actieve kaderleden kregen elektrische schokken toegediend. Anderen kregen stokslagen, werden onder water gedompeld en werden met schijneksekuties gekonfronteerd.

De hoogste vakbondstop van de DİSK werd tussen 27 oktober en 3 november onder handen genomen: voorzitter Abdullah Baştürk, sekretaris Fehmi Işıklar, de leden van het huidige bestuur Rıza Güven en Mukbil Zırtıloğlu en van het vorige bestuur Mustafa Aktulgali en Kemal Nebioğlu.

Er werd geprobeerd hen mentaal te verzwakken door ze lichamelijk uit te putten. Ze moesten vijf tot zeven dagen lang ononderbroken op een ijzeren stoel zitten. Ze mochten niet slapen. Telkens als hun hoofd naar beneden viel, werden ze met de bajonet wakkergeprikt. Soms werd hun de schrik aangejaagd door net te doen, alsof ze een geweer op hen wilden leggschieten. Bij de ondervragingen worden dingen gevraagd waar onderling geen logies verband in zit. Door het voor te stellen, dat andere kollega's wel verklaringen hebben afgelegd proberen ze de gevangenen door te laten slaan.

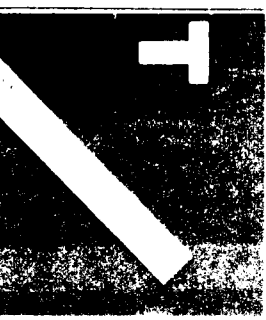
Een veelgebruikte methode om mensen schrik aan te jagen en zo in verwarring te brengen is de zgn. "opknoop-show". Ze zeggen: "We hebben er net al een paar opgehangen en nu ben jij aan de beurt. Schrijf maar een brief aan je vrouw of je beste vriend. Wil je nog met een hoca (geestelijke) praten?" De gevangene mag dan ongeblinddoekt met zo'n hoca praten, als hij dat wil. Ze vragen hem naar zijn laatste wens en daarna wordt hij op een stoel gezet. De strop wordt om zijn nek gedaan en dan schoppen ze de stoel weg. De gevangene valt dan op de grond. En dan zeggen ze verbaasd: "Hee, het touw is geknapt. Nou moet je tot morgenvroeg wachten." En met enorme schrikgevoelens wordt hij daarna naar zijn cel gebracht.

U

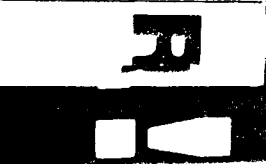
L

T

U

R

nkmal - Geld

SOLIDARITÄT

*Ich bin der Perwerter, der
trager
Ich bin der Perwerter, der
tomare
Ich bin der Perwerter, der
Unterdruck
Ich bin ein Kind von Kur
Ich bin die Nase von Kur
Kurdistan*

So beginnt ein Lied e
gagierten Sängers
Perwer, der in Schwede
und von dort für die
der Kurden kämpft. e
Unabhängigkeit anst
Anlasslich des „Frei
Solidarität mit Kur
singt er heute, 1. Mär
grossen Saal des
Zentrums

Viele kurdische Kur
leben im Exil, so auch
Perwer.
Mitte der 70-er Jahre t
te er in der Türkei an
einer Zeit, da die turk
Regierung die kurdi
Kultur durch Gesetze
Assimilationspolitik
gütig vernichtet ghat.
Da war plötzlich ein ju
Student, der kurdische
der sang, in seiner eig
verbotenen Sprache,
sich den Gesetzen w
setzte.

Er liess sich nicht mundtot
machen und geriet bald in
Schwierigkeiten: Er wurde
polizeilich verfolgt und
musste 1976 flüchten,
zuerst in die BRD, später
ging er nach Schweden.
Sivan Perwer produzierte
bisher mit Hilfe der schwe
dischen Behörden über
zwanzig Musik-Kassetten
und LP's, die zum Teil auch
auf geheimen Wegen nach
Kurdistan gelangen.

*Sivan Perwer, 20.30 Uhr
im grossen Saal des Laktas
Zentrums, Lucerne.*

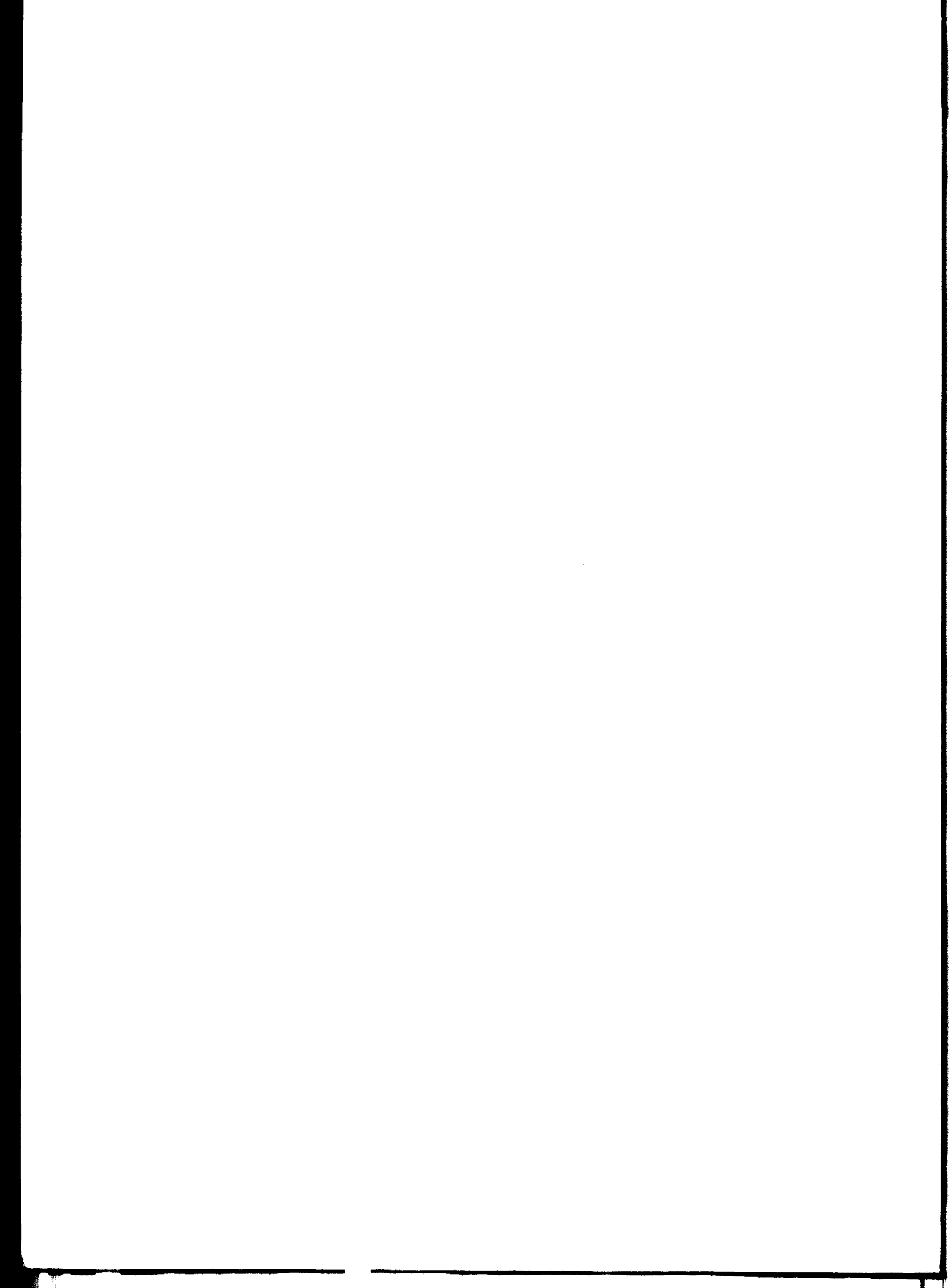
Judith Schöpfer

Arbeiterliteratur-Preis 1985

Die Schweizerische Arbei
terbildungszentrale (SABZ)
schreibt auch in diesem Jahr
einen Arbeiterliteratur-Preis
aus. *Wohle Landli*, von der
SABZ: «Wir möchten jene
Schreibenden ermuntern
und fordern, die bisher noch
keine oder nur wenige Pub
likationsmöglichkeiten ge
habt haben, ihre Erlebnisse
und Gedanken zu Papier
zu bringen». Die SABZ fähr
te zusammen mit der Werk
statt Arbeiterkultur (WAK)
im Jahr 1982 das erste Mal
einen solche Wettbewerb
durch. Aufgrund des gros
sen Echos beschloss man,
den Preis alljährlich auszu
schreiben. 1984 wurde zum
Thema *Solidarität* nicht we
niger als 89 Texte einge
sendet.

Bei solchen Arbeiten ist
die Bruchtechnik wohl we
niger interessant, wesent
lich ist die Aussage: Kann
ich mich mit dem Textiden
tifizieren? Sind die Ausse
gen als solchd glaubwürdig?
Darf der Text unter-oder
übertreiben? Wenn ein Text
die Grundbedingungen der
«Erfahrungen, die er dar
stellt, richtig wiedergibt,
wohl schon.

kurdische Liedersänger Sivan Perwer erzählt über die Unterdrückung seines Volkes in der Türkei

Wo ein Liebeslied ein politisches Verbrechen ist

20 Millionen Kurden kämpfen im Gebiet zwischen der Türkei, dem Irak und dem Iran für einen unabhängigen Staat. Sie werden deshalb von mehreren Regierungen verfolgt und ihrer politischen Rechte beraubt. Der kurdische Liedersänger Sivan Perwer ist einer von ihnen. Weil das Singen von kurdischen Liedern in der Türkei ein politisches Verbrechen ist, wurde er von der Opposition verfolgt und inhaftiert. Heute lebt er in einem unfreiwilligen Exil und singt sich von da aus für die Rechte der Kurden. Die LNN sprachen mit

Sivan Perwer, 22 Kurden wurden in der vergangenen Woche von einem türkischen Militärgericht zum Tode verurteilt. Sie wollten laut der Anklage einen unabhängigen marxistisch-leninistischen Staat innerhalb der Türkei gründen. Wie sieht es damit im Moment aus?

Perwer: Der Vorwurf des Marxismus wird von der türkischen Regierung als Vorwand genommen, wenn wir politische Gegner ausgeschaltet werden sollen. Sicher, viele von uns sind Marxist. Doch in erster Linie wollen wir leben – wie alle andern Völker auch – in einem eigenen Staat. Im Moment sind wir weit davon entfernt. Alles was wir verlangen ist, wird von der türkischen Regierung verfolgt. Die Kurden dürfen ihre Sprache nicht sprechen, ihre Lieder nicht singen, ihre Kultur nicht ausüben. Nicht einmal das Wort «Kurde» darf in der Türkei gebraucht werden; für die Türken sind wir nicht Kurden, sondern «Berggötter». Wer sich für die Selbstbestimmung der Kurden einsetzt, wird verfolgt, gefoltert, umgebracht. Vor dem Hintergrund ist nur zweitrangig, ob der politische Weg in unsere Freiheit führt. Ob Sozialismus, ob Marxismus ist ein anderes politisches System, das das Volk selbst entscheiden, wenn es einmal nicht mehr in Unterdrückung

LNN: Das kurdische Volk wird seit Jahrzehnten verfolgt. Hat es mit dem Amtsantritt der Regierung Oezal in der Türkei eine Änderung in der Politik gegenüber den Kurden gegeben?

Perwer: Ja, es ist für uns schlimmer geworden. Die türkische Verwaltung geht viel rigorosser gegen alles vor, was kurdisch ist. Die Dörfer, in denen Kurden leben, werden strenger kontrolliert, die Strafen sind härter. Dies trifft nicht nur jene, die sich politisch gegen die Regierung engagieren. Es trifft alle Kurden, denn alles, was kurdisch ist, ist politisch. Ein kurdisches Liebeslied singen ist bereits ein politisches Verbrechen.

LNN: Die Kurden leben in verschiedenen Staaten: in der Türkei, im Irak, im Iran,

Er will mit politischen Liedern auf die Unterdrückung des kurdischen Volkes und der kurdischen Kultur aufmerksam machen: der Liedersänger Sivan Perwer.

Bild Margrit Thaler

in Syrien und in der Sowjetunion. Innerhalb des kurdischen Volkes gibt es rivalisierende Gruppen und Sippschaften. Ist das ein gemeinsamer Kampf für einen eigenen kurdischen Staat noch möglich?

Perwer: Das ist ein Problem, das auch die Kurden beschäftigt. Kurdistan ist heute tatsächlich zersplittert. Doch trotz der Verschiedenheiten sind sich alle Kurden in einem Punkt einig: Dass sie in einem eigenen, unabhängigen Staat leben möchten. Ich glaube deshalb, dass ein gemeinsamer Kampf möglich ist. Und schliesslich leben ja auch in der Schweiz ganz verschiedene Menschengruppen zusammen. Warum soll das bei uns nicht möglich sein?

LNN: In der politisch hochsensiblen Region zwischen dem Irak, dem Iran und der Türkei wurden die Kurden von der jeweiligen Regierung oft als Mittel der eigenen aussenpolitischen Interessen benutzt. Wie sieht es damit im Moment aus?

Perwer: Es ist heute anders als vor ein paar Jahren. Damals hat der Schah die Kurden unterstützt, um sie gegen den irakischen Präsidenten Saddam Hussein zu mobilisieren. Heute versuchen alle Regierungen in der Region, die Kurden gegeneinander aufzuhetzen. Es ist leichter, mit uns fertig zu werden, wenn man die Gegensätze zwischen einzelnen kurdischen Sippen schürt. Die Regierungen der Türkei, des Iran und des Iraks haben trotz aller Differenzen, trotz dem iranisch-irakischen Krieg gemeinsame Vereinbarungen, wonach sie die Kurden bekämpfen. So wird zum Beispiel toleriert, dass türkische Soldaten Kurden bis über die Grenze in den Irak verfolgen, ja sogar mit Militärflugzeugen die Grenzen verletzen.

LNN: Ein anderes Volk in dieser Region, die Armenier, wurde in den zwanziger Jahren systematisch vernichtet. Nachkommen der Überlebenden, meist Exilanten, machen heute mit Terrorakten auf das Schicksal ihres Volkes aufmerksam. Sehen Sie etwas Ähnliches für die Zukunft Ihres Volkes?

Syrien, die Türkei, der Iran, der Irak und die UdSSR widersetzen sich der Bildung eines kurdischen Staats, denn das Gebiet der Kurden ist strategisch wichtig und reich an Erdöl-Vorkommen.

Perwer: Die Situation der Armenier ist anders als unsere Situation. Es gibt bei uns nur noch wenige Armenier, und diese haben sich weitgehend «kurdisiert»; sie sprechen sogar oft Kurdisch. Die Kurden dagegen leben noch in ihrem Land, sie haben ihre Heimat und Kultur noch, wenn auch ohne politische Freiheit und Menschenrechte. Wir müssen also nicht mit Gewalt im Ausland auf unsere Lage aufmerksam machen, wir können noch in unserer Heimat für unsere Rechte kämpfen. Wir möchten das friedlich tun, ohne Gewalt, auf demokratischem Weg. Aber wenn wir ständig mit Gewalt unterdrückt werden, wenn man uns tötet, weil wir Kurden sind, können wir uns dann noch friedlich wehren? Jetzt versuchen wir es noch. Aber wenn die türkische Regierung uns eines Tages so aussrotten will, wie sie das mit den Armeniern gemacht hat, dann müssen auch wir andere Wege gehen. Es heisst, der grosse Fisch schluckt den kleinen Fisch. Aber wir wollen nicht dieser kleine Fisch sein.

Interview Margrit Thaler

Sivan Perwer singt heute abend um 20.30 Uhr im Grossen Saal des Lukas-Zentrums in Luzern.

mes in Nicaragua an, falls dieses die Macht nicht mit der «Contra»-Guerrilla teilt. Das erklärte US-Präsident Reagan am Wochenende in Washington. Reagans Angriff war der Höhepunkt einer seit einer Woche dauernden Kampagne zur «Erziehung» der amerikanischen Öffentlichkeit über die Ziele der US-Mittelamerikapolitik. Hintergrund ist der in Kürze bevorstehende Neuanfang der parlamentarischen Debatte um den «verdeckten» Krieg gegen die Sandinisten. Mit diesem Begriff wird die Unterstützung der «Contras» durch den US-Geheimdienst CIA bezeichnet, die dafür nach Angaben der «New York Times» bisher 80 Millionen Dollar aufgewendet hat. Vor fünf Monaten setzte der Kongress sämtliche weiteren Zahlungen bis zu diesem Frühling aus. Die Reagan-Regierung will sie nun wieder aufnehmen und fordert die Bewilligung von 14 Millionen Dollar.

Luzerner Neueste Nachrichten

89. Jahrg. Grösste Zeitung der Zentralschweiz

Verlag und Redaktion:

Zürichstrasse 16, 6002 Luzern
Tel. 041 - 39 15 15/39 12 12, Telex: 78122/78123

Chefredaktor: Christian Müller

Stv. Chefredaktor: Peter Hartmeier
Dienstschrift: Heinrich Schmid

Verlagsleitung:

Verlagsleitung: Roland Gerber
Vertriebsleitung: Josef Staub
Anzeigenleitung: Otto Meier

Abonnemente: Tel. 041 - 39 12 12 (Luzern)

042 - 21 12 21 (Zug)

Abonnementspreise 1985

Ausgabe	3 Mt.	6 Mt.	12 Mt.
A (ohne Versicherung)	51.90	101.—	195.—

Postcheckkonto 60-10771

Anzeigenpreise 1985 pro 1sp. Millimeter-Zeile

	Montag-Donnerstag und Samstag	Freitag	Grossauftrag
Annoncen:	Fr. 1.05	Fr. 1.33	
Stellenangebote:	Fr. 1.13	Fr. 1.41	
Textanschluss:	Fr. 1.34	Fr. 1.67	
Reklamen:	Fr. 5.68	Fr. 7.06	
Freitags-Markt pro Zeile		Fr. 6.50	

Anzeigenannahme: Zürichstrasse 16, 6002 Luzern

Telefon 041 - 39 12 12, Postcheckkonto 60-316

